

Ján Adamus

Jn 6, 60-69

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

Leto s horúčavami pomaly ustupuje a nastáva obdobie predjesene, čo znamená, že postupne doznieva aj obdobie prázdnin a dovoleniek. Možno zvyšných desať dní do začiatku školského roka ešte niektorí využijú na rodinnú dovolenku či výlet. Koľko výletov sme absolvovali cez toto leto a koľko ich bolo v našom živote? Každé putovanie či výlet však majú čosi spoločné. Privedú človeka na rázcestie a on si musí položiť otázku: Kade pôjdem ďalej? Musí si totiž vybrať iba jednu cestu, lebo po dvoch súčasne sa chodiť nedá.

Aj v dejinách spásy jednotlivci alebo celé národy sa stále rozhodujú pre Božiu cestu. Dnes nám túto skutočnosť pripomenulo čítanie z knihy Jozue. Jozue bol Mojžišovým pobočníkom a služobníkom, a keďže sa neustále zdržoval v jeho blízkosti, mohol byť svedkom veľkých zjavení, ktorých sa mu dostalo. Napokon mu Mojžiš odovzdal svoju moc a ustanovil ho vodcom na ďalšej ceste až ku konečnému cieľu. Mojžiš zomrel na vrchu Nebo, v blízkosti palestínskych hraníc a zaslúbenú zem mohol vidieť iba z diaľky. Po jeho smrti stál Jozue so zvereným ľudom akoby na rázcestí, pričom nemal dobrý pocit, lebo ľud dobre poznal. Bol nestály vo viere a v každom kmeni boli tajní modloslužobníci, ktorí ťažko zabúdali ako sa v Egypte klaňali aj so svojimi pánmi pohanským bohom. Nechýbali ani takí, čo poškulovali po bôžikoch, pochádzajúcim od riek Eufrat a Tigris, odkiaľ prišiel ich praotec Abrahám. Teraz sa chystali prekročiť rieku Jordán a vstúpiť do zaslúbenej zeme, ktorú tiež obývali pohania. Ako obstoja v novom prostredí? Neprijmú aj oni pohanskú modloslužbu? Nezradia opäť Boha, ako to toľkokrát urobili na púšti, keď sa búrili proti Mojžišovi a vlastne kvôli nim nemohol vkročiť do zeme, ktorú Boh prisľúbil praotcom? Z toho dôvodu ich Jozue oboznámil so svojimi obavami a žiadal, aby sa rozhodli. Zavolať si starších, náčelníkov, sudcov, dozorcov a prehovoril k nim jasnou rečou: Ak sa vám nepáči slúžiť Pánovi, tak si dnes vyberte, komu chcete slúžiť: či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia v Mezopotámii, a či bohom Amorejčanov, v ktorých krajine bývate. No ja a môj dom, my budeme slúžiť Pánovi. Bola to doslova osudová chvíľa a Jozuemu iste padol zo srdca kameň, keď ľud odpovedal: Nech je ďaleko od nás, že by sme opustili Pána a slúžili cudzím bohom. My budeme slúžiť Pánovi, lebo on je náš Boh.

Náš národ a naši predkovia tiež mali vodcov, ktorí ich

viedli do zaslúbenej zeme. Boli to Cyril Metod, ktorí tiež stáli na rázcestí, keď sa ich otčina odtrhla od rímskeho pápeža a nastúpila cestu náboženského rozkolu. Oni zachovali vernosť Kristovmu ustanoveniu, že hlavou Cirkvi je pápež, nástupca apoštola Petra a ich vernosti ďakujeme, že sme doteraz zostali verní Rímu a dodnes sme katolíckym ľuďom. Ale aj my si musíme voliť, ktorou cestou pôjdeme. Nech nás posilňuje vedomie, že jediná správna cesta je tá, ktorú nám ukazuje evanjelium. Ježiš povedal Dvanástim: Aj vy chcete odísť? Odpovedal mu Šimon Peter: Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý. Túto otázku položil apoštolom vo chvíli, keď prisľubuje nasýtenie všetkých ľudí jeho telom. Otázkou akoby im povedal: Môžete odísť, ale dobre sa pozrite na cestu, ktorou chcete kráčať.

Človek totiž musí v niečo veriť, lebo ak neverí v nič, je doslova mŕtvolou. Musí sa pre niečo rozhodnúť, aj keď nevie, čo z toho bude. Preto sa často rozhoduje pre to, čo miluje. Ale je to naozaj tak? Rozhoduje sa pre lásku? Lebo častokrát v tom druhom miluje iba svoju predstavu a nemiluje konkrétnu osobu, ale akúsi neskutočnú, ktorú si vysníval, a tak zákonite prichádza chvíľa, keď „milovaná“ osoba odhalí svoje vlastnosti a nasleduje rozčarovanie. Hovoríme: Ako sa zmenil..., ale on sa nezmenil, iba ukázal pravú tvár. Preto človek častokrát, bohužiaľ, odchádza, pretože manžel - manželka je iný, ako si predstavoval, a aj Boh je iný, ako som si predstavoval. A človek opäť hľadá niečo nové, vlastne sám seba v niekom alebo v niečom, pričom život uteká v hľadaní, čakaní a túžbe.

Jozue aj Ježiš tužili svoj ľud priviesť k lepšej budúcnosti, a preto chceli, aby ľudia vedeli, koho a prečo milujú, a aby vedeli, pre koho sa skutočne rozhodujú. Odôvodnenosť správnosti našej cesty a rozhodovania dosvedčujú mnohí, ktorí po dlhom hľadaní a blúdení konečne našli pravú cestu. Filozof Immanuel Kant (1724-1804) povedal: Čítal som mnoho múdrych a dobrých kníh, ale som nenašiel nič, čo by urobilo moje srdce spokojnejším a radostnejším. Napokon som našiel štyri slová 22. žalmu, ktoré to dokázali: Ty si so mnou!

Aj my dnes stojíme pred voľbou, ktorú nám predkladá Jozue: Vyvoľte si, komu budete slúžiť? A na túto otázku nadväzuje Kristus: Chcete aj vy odísť? Dovoľme apoštolovi Petrovi, aby odpovedal aj za nás: Pane, ku komu pôjdeme? Ty máš slová večného života!

sv. Augustín

**Najlepší sveta Stvoriteľ,
Vladár náš, chráň si stvorenia.
Nás pohrúžených do snenia
zbav škodlivého hlivenia.**

**Presvätý Kriste, prosíme:
odpuš' nám viny, vyslyš nás;
vstávame, by sme modlitbou
posväcovali nočný čas.**

**Myseľ i ruky dvíhame,
ako nám prorok prikázal,
a v noci k chvále vstávame,
ako nám príklad Pavol dal.**

**Vidíš zlo, čo sme spáchali,
tajnosti sme ti zjavili,
vzlyk prosieb z mysle leje sa,
odpuš' nám, čo sme zhrušili.**

**Kriste, kráľ dobrý, láskavý,
buď sláva tebe, Otcovi
i Duchu, ktorý bráni nás
teraz i večne, v každý čas.
Amen.**

sv. Augustín, Po.čít.

Kúsok pre mamy

Keď máš pocit, že život nejde podľa tvojich predstáv...

Svätá Róza Filipa Duchesnouá

Svätá Róza (franc. Rose Philippine Duchesne) sa narodila v roku 1769 vo Francúzsku a ako devätnásťročná vstúpila do kláštora. Po vypuknutí francúzskej revolúcie kláštor zavreli a ona zasvätila svoj život starostlivosti o chudobných a chorých a otvorila školu. Vo veku štyridsaťdeväť rokov odišla slúžiť do severoamerických misií. Zomrela u roku 1852 v službe Indiánom z kmeňa Potawatomi.

Možno ťa v práci práve čakalo povýšenie, keď ste sa zrazu museli presťahovať, lebo tvojho manžela preložili. Možno ste sa s manželom chystali založiť si rodinu, keď vás zasiahlo zistenie, že ste neplodní. A možno ste sa tešili, ako si kúpate dom, a napokon ste zistili, že dom, ktorý ste si vyhládli, je už predaný. Nech už išlo o čokoľvek, iste vieš, že život nám dokáže poriadne zamiešať karty. Zvykneme sa pýtať, prečo sa život zdanlivo nikdy nevyvíja tak, ako sme si ho naplánovali. Koniec- koncov, robíme všetko preto, aby naše plány boli dobré, a predpokladáme, že by ich Boh mal požehnať.

Ak je na svete niekto, kto má skúsenosti s plánmi, ktoré nevyšli, je to svätá Róza Filipa Duchesnouá. Táto rehoľná sestra túžila pracovať s Indiánmi v Lousiane, chystala sa na tento životný krok a dúfala, že sa jej ho podarí uskutočniť. Opustila rodné Francúzsko, jedenásť mesiacov sa plavila cez Atlantický oceán, a keď sa konečne dostala do Lousiany, plavila sa ďalších sedem týždňov hore prúdom po rieke Mississippi. Predstav si, aká bola prekvapená, keď jej po príchode do Saint Louis biskup oznámil, že pre ňu a jej sestry nemá miesto.

Biskup jej našiel strechu nad hlavou v drevenom zrube a ona sa usadila v Saint Charles v štáte Missouri. Čo si mala v Saint Charles počať? Napriek problémom s ubytovaním a nedostatkom jedla, vody a financií svätá Róza založila prvú bezplatnú dievčenskú školu na západ od Mississippi. Po mnohých rokoch sa jej vo veku sedemdesiatdva rokov splnila celoživotná túžba slúžiť Indiánom. Pôsobila ako misionárka v osadlosti Sugar Creek v štáte Kansas u Indiánov z kmeňa Potawatomi, ktorí jej dali meno „Žena ktorá sa stále modlí“.

Príklad svätej Rózy nás učí, že potrebujeme byť flexibilné a vedieť prispôbiť svoje plány tomu, čo s nami zamýšľa Boh, i keď je to náročné.

Veď ja poznám zámer, ktorý mám s vami -hovorí Pán. Sú to myšlienky pokoja a nie súženia: dám vám budúcnosť a nádej.

Jer 29, U

Svätá Róza, prosím, oroduj za mňa, aby som dokázala nasledovať tvoj príklad a budovala Božie kráľovstvo v tých životných okolnostiach, do ktorých ma Boh postaví

Christine Gibsonová „Sväté na zavolanie“

Vo Vištuku na prvú nedeľu 1. septembra sú sv. omše o 8:00 hod. a večer o 18:00 hod.

V Štefanovej v nedeľu 1. septembra o 10:30 hodine bude slávnostná sv. omša pri Kaplnke sv. Rozálie.

V Štefanovej v sobotu 31. augusta je o 18:00 hod. sv. omša s nedeľnou platnosťou.

Zastupovanie: Počas mojej neprítomnosti pre potreby zaopatrenia chorých sv. sviatostami alebo vykonanie pohrebných obradov, ma bude zastupovať vdp. Mgr. Ján Behula, farár v Báhoni. (telefón: 0911 911 806)

Blahorečenie Šaštín: Povzbudzujem vás k účasti na blahorečení Janka Havlíka.

Blahorečenie sa uskutoční v sobotu 31. augusta 2024 o 10:00 hodine.

Prosím, zapíšte sa v sákrístii kostola. Rodiny s deťmi, deti a mládež majú cestovné zdarma.

Rodičia, povzbudte svoje deti a sprevádzajte ich na túto výnimočnú udalosť historického významu.

Odchod autobusu do Šaštína: o 6:30 hod. z námestia vo Vištuku.

Veďte si so sebou vodu, pokrývku hlavy proti slnku, vejár, prenosnú stoličku.

Od zaparkovaného autobusu pôjdeme asi 10 min. peši k bazilike. **Pozorne sledujte farské oznamy v nedeľu 25. augusta, ak by bolo ešte niečo potrebné vyhlásiť.**

Upratovanie kostola: Ďakujem predchádzajúcej skupine za upratovanie kostola i za kvetinovú výzdobu.

Prosím o upratovanie skupinu čísla domov 203 – 228.

Stretnutie s rodičmi birmovancov bude v nedeľu 8. septembra o 12:00 hodine

Ponuka o rozširujúce štúdium učiteľstva náboženskej výchovy:

Rímskokatolícka bohoslovecká fakulta UK v Bratislave otvára pre pedagogických a odborných zamestnancov v budúcom akademickom roku 2024/25 rozširujúce štúdium učiteľstva náboženskej výchovy. Dvojročné štúdium bude prebiehať v externej forme a umožní získať aprobáciu na vyučovanie predmetu náboženská výchova. Prihlasovať sa dá do konca augusta 2024. Podrobnosti sú na webovej stránke fakulty www.frcth.uniba.sk.

Sväté omše v 21. týždni cezročného obdobia (B)

26.VIII. pondelok

08:00 Na úmysel

30.VIII. piatok

18:00 Za Ľ Ivanu Jelínkovú (1. výročie smrti)

1.IX. 22. Nedeľa cezročného obdobia (B)

08:00 Za farníkov

Lektor: Polanská Bažiková

18:00 Na úmysel arcibiskupa

Lektor: Rybár Rybárová

Liturgický kalendár

26.VIII. pondelok sv. Anastáz, mučeník

27.VIII. utorok sv. Monika Sp

28.VIII. streda sv. Augustín, biskup a učiteľ Cirkvi Sp

29.VIII. štvrtok Mučenícka smrť Jána Krstiteľa, Sp

30.VIII. piatok sv. Eriik, mučeník

31.VIII. sobota Preblahoslavenej Panny Márie v sobotu Lsp

Čo robiť

Vzhľadom na moju snahu či námahu je táto etapa lahodnou výnimkou. Lebo v nej netreba robiť nič. Iba nechať Pánovi voľné ruky, aby ma preniklo hrejivé svetlo jeho slova až do špiku kostí. A aby ma zaviedol, kam chce on. Vydýchmem si, že konečne sa nemusím do všetkého nútiť. No je rozdiel nútiť sa so zaťatými zubami a je rozdiel jemne sa pripierať. Keď som predchádzajúce kroky robil násilnícky, asi sa vo mne táto etapa neodvinie. Ak som však s jednoduchosťou a oddanosťou srdca v predchádzajúcich krokoch hľadal Pána, aspoň z času na čas sa mi Pán dá napiť živej vody zo svojho srdca a dá mi precítiť svoju prenikavo nežnú prítomnosť. A vtedy zabudnem na všetky minulé útrapy, na sucho v ústach i v srdci a *budem sať a v náručí ma bude láskat*.

Takže v tomto momente si môžem dovoliť jeden úžasný prepych: nemusieť hľadať ani uvažovať. Veď keď sa nachádzam v priateľovej prítomnosti, bolo by hlúpe chcieť na neho myslieť, či nie? O to skôr to platí o spoločenstve s Bohom. Stačí s ním jednoducho byť, tak ako s milovaným priateľom.

V žiadnom prípade by som nemal brániť Pánovi v jeho nežnosti. S najväčšou pravdepodobnosťou sa mi bude zdať, že nie som hodný jeho láskania. A len tak medzi nami: kto z nás a kedy sme ho vlastne hodní?! Tak je teda jedno, či som malý alebo veľký hriešnik. On vie, z čoho som, a aj to, čo potrebujem, ba aj to, čo bude zajtra, aké požiadavky na mňa bude mať poslanie, ktoré mi zveril alebo ešte len zverí. Veď aj Ježišovi učeníci boli najprv na vrchu Tábor, až potom sa dívali na jeho zjatie a aspoň niektorí aj na umučenie.

Skôr by sa pri tomto kroku malo povedať, čo nerobiť. Napríklad by nebolo dobré, aby sme si sami od seba privolávali nejaké nadprirodzené zážitky, lebo naša fantázia sa vie s nami riadne pohrať, ba i nami zatočiť. O zlom duchu ani nehovoriac. Platí zásada: neodmietať Božiu útechu, ale ani ju stoj čo stoj nevyhľadávať. V tejto etape, keď Pán zostal so mnou, je dôležité iba to, aby som zostal s ním i ja. Ale aj po zážitkoch.

Ak už chcem naozaj niečo urobiť pre to, aby sa vo mne otváral kontemplatívny prameň duše, tak sa učím každodenne obdivovať krásu stvorenia, teda i krásu ľudí. Predpokladá to úsilie byť v kontakte so svojim vnútrom, so svojim osobným prežívaním, celou paletou normálnych ľudských citov. A potom kontempláciu, tú prirodzenú, samozrejme, budem oveľa ľahšie cvičiť nielen pri pobyte v prírode, ale aj v kontakte s umením, dokonca i vo vzťahoch s inými. Skrátka, vnímať krásu: vedieť si všimnúť šikovnosť chrobáčka, šumenie listov na strome, bystrosť i na pohľad hlúpych sliepok... Posilnený obyčajnosťou prirodzených vecí objavím dokonca novú krásu aj v technických vymoženostiach, ktoré nemajú konca kraja. Ba naučím sa nepozastavovať príliš na chybách a nedokonalostiach druhých. Veď tie sú v pozemskom svete také prirodzené ako vzduch, ktorý dýchame. Oveľa ľahšie budem milovať ľudí aj v ich krehkosti a tešiť sa všetkému dobrému, čo v nich nájdem.

Daqanar Kraľová „Skús to s biblou“

Môže sa neveriaci človek dostať do neba

Čo máme na mysli, keď sa pýtame, či sa nejaký človek môže dostať do neba? Ide vlastne o ľudové a zjednodušené pomenovanie toho, čo v teologickej reči nazývame spása človeka, teda dosiahnutie posledného cieľa, ktorý vyplýva z jeho osobitej dôstojnosti. Spása vo všeobecnosti znamená oslobodenie od nebezpečenstva, záchranu z

ohrozujúcej situácie či prekonanie nejakej veľkej prekážky. Posledný cieľ celého Božieho poriadku a zmysel celého stvorenia, najmä človeka, je dosiahnutie najplnejšej jednoty s Bohom, ktorá sa uskutočňuje v dosiahnutí plnosti lásky, teda vzťahu, ktorý je vlastný Bohu v jeho tajomstve Najsvätejšej Trojice. To je to, čo teologicky nazývame „spása“ a ľudovo „nebo“. „Dostať sa do neba“ v podstate znamená dosiahnuť nadprirodzený večný cieľ trvalého spojenia s Bohom v láske. Ide aj o najvyššie zhodnotenie ľudskej dôstojnosti, ktorá má pôvod v tom, že sme stvorení na Boží obraz a podobu. Človek má k tomuto završeniu smerovať slobodne, v súlade s najhlbšou bytostnou túžbou, ktorá v ňom prebýva ako túžba po pravde, kráse, láske, dobre, spravodlivosti, teda po Bohu.

Cirkevné učenie vyjadrené v konštitúcii II. vatikánskeho koncilu Lumen Gentium hovorí: „Všetci ľudia sú povolani do spoločenstva nového Božieho ľudu.... Veď Boh na to poslal svojho Syna... Do katolíckej jednoty Božieho ľudu, ktorá je predzvesťou a hybnou silou všeobecného pokoja, sú povolani všetci ľudia; rozličným spôsobom do nej patria alebo sú na ňu zameraní tak katolícki veriaci, ako aj ostatní veriaci v Krista, a napokon vo všeobecnosti všetci ľudia povolani Božou milosťou k spásu.“ (LG 13)

Takže všetci?! Aj neveriaci?! A kto je vlastne „neveriaci človek“? Nuž, nemáme tu na mysli človeka, ktorý síce nie je členom Katolíckej cirkvi, ale je kresťanom či vyznávačom iného náboženstva. V takom prípade Cirkev verí, že iné náboženstvá hľadajú, hoci ešte „v tieňoch a obrazoch“ neznámeho, ale blízkeho Boha, lebo on dáva všetkým život, dych a všetko a chce, aby boli všetci ľudia spasení. Preto Cirkev považuje všetko dobré a pravdivé, čo sa môže nachádzať v náboženstvách, „za prípravu na evanjelium i za dar od toho, ktorý osvecuje každého človeka, aby mal napokon život.“ (KKC 843) Naša otázka sa dotýka človeka, ktorý sa nehlasí k žiadnej náboženskej viere alebo sa dokonca pozitívne vyhlasuje za neveriaceho, tzv. ateistu.

Podľa Katechizmu Katolíckej cirkvi termín ateizmus označuje veľmi rozmanité javy. Najčastejšie ide o praktický materializmus, ktorý ohraničuje potreby a ambície človeka len na priestor a čas. Humanistický ateizmus zasa hlása, že človek „si je sám sebe cieľom, jediným tvorcom a správcom svojich dejín.“ Iná forma ateizmu odmieta náboženstvo, lebo vraj vzbudzuje v človeku nádej na klamlivý budúci život, a tým ho odvracia od budovania pozemskej spoločnosti. Keďže ateizmus odmieta alebo popiera jestvovanie Boha, nazývame ho aj hriechom proti čnosti nábožnosti. Úmysel a okolnosti hlásenia sa k ateizmu však môžu značne znížiť osobnú zodpovednosť za túto vinu. Ateizmus sa totiž často zakladá na nesprávnom chápaní ľudskej slobody, ktorá zachádza až do odmietnutia akejkoľvek závislosti od Boha. No „uznávať Boha vôbec nie je v rozpore s dôstojnosťou človeka, lebo táto dôstojnosť má v samom Bohu svoj základ a svoje završenie.“ Odmietanie tohto završenia je odmietnutím spásy. (Porov. KKC 2124-2126)

Prostredníkom a cestou k spásu je Kristus. On sám však výslovne zdôraznil nevyhnutnú potrebu viery a krstu, čím súčasne potvrdil nevyhnutnú potrebu Cirkvi, do ktorej ľudia vstupujú krstom akoby cez bránu. Z toho vyplýva pre Cirkev povinnosť a zároveň sväté právo evanjelizovať všetkých ľudí. (Porov. KKC 848) Cirkev vie, že jej poslanstvo je v súlade s najskrytejšími túžbami ľudského srdca. Nemohli by sa spasiť tí ľudia, ktorí by vedeli, že Katolícku cirkev založil Boh skrze Ježiša Krista ako nevyhnutne potrebnú, a predsa by nechceli do nej vstúpiť alebo v nej vytrvať. Toto tvrdenie sa nevzťahuje na tých, ktorí bez vlastnej viny nepoznajú Krista a jeho Cirkev, pretože „ľudia oklamani zlým duchom sa neraz stratili vo svojich myšlienkach a Božiu pravdu zamenili za lož, slúžiac radšej stvoreniam ako Stvoriteľovi, alebo žijú a zomierajú na tomto svete bez Boha, a tak sa vystavujú krajnému zúfalstvu.“ (KKC 844)

Cyril Vasil „A teraz? II.“

Na minútku

Povedzte to skôr

On bol silný. Chlapisko s hromovým hlasom a prudkými spôsobmi. Ona bola útle a nežné žieňa. Zobrali sa. On sa snažil, aby jej nič nechýbalo, ona sa starala o domácnosť a vychovávala deti. Príbeh ako mnoho iných...

Keď boli všetky deti zaopatrené, žene zmizol úsmev z tváre, slabla a stávala sa čoraz priesvitnejšou. Nechutilo jej a čoskoro zaľahla do postele. Ustarostený manžel ju zaviezol do nemocnice.

Prišli lekári, neskôr špecialisti. Nikomu sa nepodarilo zistiť, akú má chorobu. Iba potriasali hlavami.

Posledný odborník oznámil mužovi: „Povedal by som... jednoducho... vašej manželke sa už nechce žiť.“

Muž si bez slova sadol k manželkinej posteli a chytil ju za ruku. Útla rúčka sa stratila v jeho veľkej dlani. Potom jej svojím hlbokým hlasom dôrazne povedal: „Nezomrieš!“

„Prečo?“ spýtala sa potichu. „Lebo ťa potrebujem!“

„A prečo si mi to nepovedal skôr?“

Jej stav sa začal zlepšovať. A odvtedy sa cíti dobre. Lekári a špecialisti sa stále pýtajú, aká to bola choroba a aký liek ju vyliečil tak rýchlo.

Nikdy nečakaj až do zajtra, aby sa niekomu povedal, že ho miluješ. Urob to hneď.

Bruno Ferrero „Štyridsať príbehov z púšte“

Zamyslenia

MÔŽE VIESŤ SLEPÝ SLEPÉHO? Lk 6, 39

Uvažujem: Predstavím si, že stojím pred tebou, Ježišu. A prihováraš sa mi práve touto otázkou. Čo mi chceš ňou povedať a čomu ma ňou učiť? A čo vo mne samom táto otázka vyvoláva?

Verím a viem, že mi nikdy nekladieš otázku, ktorou by si ma chcel zahanbiť, ponižiť, dostať do úzkych. Jednoducho takým nie si, pretože ma miluješ. A láska to nerobí ani nepotrebuje robiť. Už tým ma učíš klásť otázky tak, aby moje otázky nikoho neponižovali, nedostávali do úzkych, ale naopak, aby boli darom, viedli k múdrosti.

Keď uvažujem nad tvou otázkou a keď sa ňou chcem modliť, uvedomujem si jej logickosť a múdrosť. No najmä ako veľmi potrebujem svetlo života, svetlo pravého poznania.

Ty sám o sebe hovoríš, že si Svetlo sveta.

Už pri tvojom narodení zaznieva: *Svetlo prišlo na svet* a v Prvom liste svätého apoštola Jána čítame: *Boh je Svetlo. Boh je Láska. Kto nemiluje, kráča vo tme, chýba mu svetlo.*

Láska je svetlo, v ktorom sme schopní najlepšie vidieť. Evanjelium hlása, že si svetlom, ktoré osvecuje každého človeka, a

že v tebe niet nijakej tmy. Zároveň nezakrýva skutočnosť, že sú takí, ktorí ťa neprijali, pretože viac milovali tmu ako svetlo.

Bez svetla však nie je možný život, a to nielen život prírody, ale ani život človeka. Preto na počiatku Stvoriteľ stvoril svetlo. Preto platí, kde niet Boha - Svetla, tam niet ani človeka.

Ďakujem ti, Ježišu, za tvoje svetlo života, ktorým si ty sám.

Ďakujem ti, že v nasledovaní teba môžem skusovať pravdu tvojich slov: *Kto mňa nasleduje, nebude kráčať vo tme, ale bude mať svetlo života.*

Ďakujem ti, že tvoje slovo je mi svetlom na cestách môjho života a že ma vedie k cieľu, pre ktorý si ma stvoril.

Svojou otázkou ma však aj vyzývaš, aby som sa stával svetlom sveta, synom svetla, dieťaťom svetla, aby som neprepadol tme nelásky, neviery, beznádeje.

Chceš, aby tak svietilo svetlo nášho života, aby ľudia mohli vidieť naše dobré skutky a oslavovali nášho nebeského Otca a spoznali, že sú tiež jeho milované deti.

Svojou otázkou ma učíš zodpovednosti nielen za seba, ale aj za druhých.

Tma sa môže v našom svete šíriť, avšak iba svetlo môže svietiť a žiariť.

Tma môže mať svoju moc, ale iba svetlo víťazí.

Tma môže byť obrovská, lenže aj to najmenšie svetlo ju premáha a je schopné vyvieť nás z tmy. Nádejou je svetlo, nie tma.

Hoci ľudia môžu viac milovať tmu ako svetlo, keďže ich skutky sú zlé, tma ich nikdy nemôže urobiť šťastnými. Z jednoduchého dôvodu - človek nebol stvorený pre tmu, človek bol stvorený pre svetlo, pre svetlo, ktorým je Boh, Láska.

Ako kresťania nemáme bojovať proti tme, ktorá má v súčasnom svete mnoho podôb a robí človeka nešťastným v mnohom ohľade. Našou úlohou je byť svetlom, byť láskou, lebo svetlo lásky, pravdy a života je mocnejšie ako tma nepravdy, nenávisťi či smrti.

Svojou otázkou ma pozývaš, aby som dbal o to, kým sa nechávam viesť a ako a aký ja viedem druhého. Slepota a tma nás vrhajú do jamy. Svetlo zjavuje krásu, plnosť, dobro nášho sveta. Večná láska nás povoláva do večného svetla.

V tejto otázke je vyjadrené aj protirečenie, aj nemožnosť. Slepý človek, o ktorom hovorí evanjelium, je človek uzatvorený a odmietavý voči pravde, dobru, láske, spravodlivosti, milosrdenstvu.

Kedysi ma zaujal výrok ruského spisovateľa Dostojevského: *Keď už nesvietiš, tak aspoň nezacláňaj!*

Spytujem sa: Kým a čím sa nechávam viesť vo svojom živote? Čo alebo kto je pre mňa svetlom života? Čo je tmou a čo svetlom v mojom živote? Kedy sa nechávam strhnúť do tmy nelásky?

Skúsil som pravdivosť žalmistových slov: *Tvoje slovo je pre mňa svetlom na ceste života? Usilujem sa byť pre druhých svetlom?*

Modlím sa: Pane Ježišu, naplň ma svetlom svojho Svätého Ducha, nech vo mne svieti a nech mi svieti na ceste môjho života.

Nech ma urobí svetlom, ktoré je účasťou na svetle tvojej lásky, tvojho evanjelia, tvojej pravdy.

A daruj mi milosť žiť raz vo večnom svetle tvojej lásky.

Zapišem si: Mojou konkrétnou odpoveďou na Ježišovu otázku bude...

Jozef Šuppa, SJ „Ježišove otázky“

www.vistuk.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku